

Naboland foranstalter saadanne Lege, hvortil saa godt som alle europæiske Lande sender delegerede, kan vi, som staar i saa venskabeligt Forhold til Sverige, som vi gør, ikke undlade paa forskellig Vis at lade Nationen være repræsenteret. Jeg har derfor ikke ment det forsvarligt at nægte nogle Officerer Adgang til at deltage i dette Stævne. Nu klager det ærede Medlem over, at de klarede sig daarlige. Jeg skal villig erkende, at de klarede sig ikke saa godt, som ønskeligt kunde være, men det raader jeg jo ikke over, jeg har ikke udkommanderet Officererne til at deltage. Det er dem selv, der frivilligt meldte sig, og de fik saa Tilladelse til at møde frem. Hvilke Kvalifikationer de havde, kunde jeg ikke paa Forhaand bedømme. Fra alle Lande mødte de mest udsøgte Folk, efter at der, ogsaa fra de vedkommende Staters Side, var stillet store Midler til Raadighed til Træning af Deltagerne. Men gik det uheldigt for vore Officerer, er det saa meget glædeligere, at de danske Skytteforeninger har hævdet Nationens Ære. De mødte ikke som Konkurrenter, men blot for at vise Repræsentanterne for de forskellige Lande, hvad der her i Danmark ad Frivillighedens Vej er udrettet i Retning af Gymnastik og Vaabenøvelser af forskellig Art. Uagtet de kun mødte for at konstatere dette og for at bringe en Tak til Svenskerne for det udmærkede Gymnastiksystem, som vi har faaet fra dem, og som nu indøves ikke blot i vore Skoler, men ogsaa i Skytteforeningerne og paa Højskolerne, saa at vi kunde stille med henved 500 Deltagere fra alle Egne af Landet, særlig repræsenterende den danske Bondestand, fik vi stor Ære af dem ved de olympiske Lege. Men jeg gentager min Beklagelse af, at vore Officerer ikke var saa trænede og vel udrustede, at de kunde hævde sig bedre end de gjorde. Det Beløb, der er anvendt i dette Øjemed, er dog ikke større end 1,200 Kr., og det forekommer mig, at der ikke her er synderlig Anledning til at bebrejde Forsvarsministeren noget.

Dernæst ankede det ærede Medlem over, at der var anvendt 850 Kr. til Gardehusarregimentets Jubilæumsfest. Regimentet holdt 150 Aars Jubilæum, og det har været Skik gennem mange Aar, at naar en større Hærafdeling holdt et saa sjældent Jubilæum, har Staten ydet Bidrag til Festligholdelse af Jubilæet, og jeg har ikke villet forholde dette Regiment et saadant Bidrag, der tilmed ikke er større end 850 Kr.

Endvidere klagede det ærede Medlem over de 64,000 Kr., der var anvendte til Flytning af Staben og noget Mandskab fra de jydskke og fynske Garnisoner til de ny sjællandske. Det ærede Medlem sagde triumferende: Socialdemokratiet sagde det nok, der var ingen Fare for Freden, vi kunde godt foreløbig have ladet disse Stabe blive, hvor de var, i alt Fald saa længe, som Loven foreskriver. Der tager det ærede Medlem imidlertid fejl, Loven foreskriver intet i den Henseende. Den anfører kun Antallet af de Afdelinger, der skal garnisonere paa Sjælland i Modsætning til tidligere. Det er Administrationens Sag at vælge Tidspunktet til Flytningen. De burde have været overflyttet til Sjælland for længe, længe siden, og naar Overflytningen ikke har kunnet ske tidligere, kommer det simpelt hen af, at Garnisonsordningen først nu er traadt i Kraft. Det har været forbundet med mange Vanskeligheder at faa denne Sag bragt i Orden, de Forhandlinger, der har været ført med vedkommende Kommuner, er trukne i Langdrag, først nu er Garnisonsordningen saa godt som tilendebragt. Ordningen var imidlertid sket paa en saadan Maade, at Beholdningerne til Mandskabet i Tilfælde af Indkaldelse eller Mobilisering laa paa Sjælland, medens Befalingsmændene laa i Jylland og Fyn i de gamle Garnisonsbyer. En saadan Ordning var selvfølgelig abnorm, og det vilde eventuelt kun have nyttet lidet, at Forsvarsministeren havde sagt: Socialdemokraterne har erklæret, at der er ingen Fare. Var der sket noget, og Ministeren var blevet Aarsag til, at Mandskabet opholdt sig paa Sjælland, hvor deres Tøj og Vaaben var, medens deres Befalingsmænd var i Jylland og ikke kunde komme over, vilde det være blevet værre for Forsvarsministeren at modstaa det Angreb, der da vilde blive rettet mod ham, end det er nu at staa for Kritikken over at have anvendt det forholdvis ringe Beløb, der er medgaaet til Overflytning af Rammerne og nogle Soldater fra de jydskke og fynske Garnisoner til de sjællandske. De 64,000 Kr. er en Udgift, der falder i det forløbne Finansaar, og saa kommer der kun 15,000 i det Finansaar, vi nu er traadte ind i. Det forekommer mig, at denne Udgift er saa ringe, som den paa nogen Maade kunde være. Da jeg første Gang talte med Finansudvalget om denne Ordning, forelaa der Beregninger fra Krigsministeriet, der gik ud paa, at Udgiften vilde beløbe sig til henved 120,000 Kr. Jeg har altsaa været i det glædelige Tilfælde at kunne